
Paranormaal bestuurd organen

Sophie J. M. Josephus Jitta

In de bijlage ‘Vrouw’ van *De Telegraaf* van 12 juni jl. staat een kritiekloos opgetekend interview met ene Berna Ooms, die zich afficheert als helderziend, heldervoelend en zelfs helderruikend, met maar liefst veertig jaar ervaring met het bovennatuurlijke.

Uit het stukje blijkt overigens dat zij in al haar bescheidenheid nog een belangrijke kwaliteit vergeet: zij is ook helderhorend. Zo zou ik tenminste haar talent om aan de telefoon al te kunnen horen wat iemand scheelt toch wel willen noemen. Het lukt haar niet alleen om via de neus, het oog, de handen en/of het oor meteen de juiste diagnose te stellen, zij is ook in staat om mensen vervolgens te genezen. Dat doet zij door middel van handoplegging en gedachtekracht. Zoals wel vaker wanneer alternatieve genezers aan het woord zijn, komen reguliere dokters er niet best af, maar mevrouw Ooms is subtieler dan haar collega's. Zij suggereert eerder dan dat zij expliciet zegt dat artsen vaak maar wat aan prutsen. Ze geeft zonder meer fabelachtige voorbeelden van haar paranormale faculteiten. Zij begint rustigjes aan met het geval van een man die voor kanker was behandeld, maar vreesde niet volledig te zijn genezen. Terecht. Zij ontdekte – met welk orgaan vermeldt zij niet – in één tel een ‘ingekapseld kankergezwell’ in zijn keel. Zijn reguliere behandelaar had deze tumor gemist. Ze stuurde de man door naar het ziekenhuis en hij genas. In dit geval gebruikte mevrouw Ooms haar genezend vermogen weliswaar niet rechtstreeks, maar een omweg is ook een weg.

Na deze binnenkomer is mevrouw Ooms niet meer te stuiten. Zo verhaalt zij van een oom die jaren geleden vanwege een zenuwontsteking ondraaglijke pijnen aan zijn arm leed. Ze legde haar handen even op de arm en ja hoor, weg was de pijn. Haar grootste wapenfeit lijkt mij evenwel het doen ontwaken van een jongen die na een ongeluk met zijn brommer in coma was geraakt en dientengevolge in het ziekenhuis lag. Zij belde hem elke dag op, liet de verpleging de hoorn op zijn buik leggen en verdomd als het niet waar is: de jongen kwam weer bij! Voor de goede orde: er kwam geen buikspreken aan te pas, onze Berna stuurde hem telefonisch alleen maar haar gedachten! Persoonlijk begrijp ik niet goed hoe een telefoon als medium kan werken bij het overbrengen van gedachten, maar dat zal wel komen doordat ik op school niet goed heb opgelet. De dokters – met al hun apparatuur – waren stomverbaasd. Mevrouw Ooms vertelt ook nog trots dat de jongen zelf aangaf dat hij met háár hulp uit zijn coma was geraakt. Eerlijkheidshalve vermeldt zij nog wel dat de jongen de zoon van kennissen was. Mij valt dat eigenlijk een beetje tegen: het zal toch niet zo zijn dat het makkelijker is om een halve bekende weer het leven in te denken dan een volslagen onbekende?

Bij haar genezende arbeid maakt mevrouw Ooms niet alleen gebruik van handoplegging en denkwerk, maar ook van kruiden. Deze worden haar ongevraagd door van boven ingefluisterd. Ter illustratie van haar serieuze taakopvatting vertelt ze dat ze op een dag zo werd bevangen door twijfel ('Stel dat ik het verkeerde kruid adviseer') dat zij haar ook als iriscopist werkzame huisarts om medewerking vroeg. Kreeg zij de naam van een kruid door, dan keek hij gauw in zijn boeken om te zien of de klachten van mevrouw Ooms' patiënt wel met de werking van het door haar aanbevolen kruid correspondeerden. Dat zat uiteraard altijd goed. Je krijgt tenslotte iets door of je krijgt niet iets door. Want zo feilbaar als de reguliere arts is, zo onfeilbaar is kennelijk de afdeling 'bovennatuurlijk'.

Lastig is het bezit van al die helder werkende, paranormaal aangedreven, organen trouwens ook: Berna kan nu nooit eens ontspannen met iemand omgaan. Zij weet meteen wat er allemaal fysiek – maar ook geestelijk – aan schort! Mevrouw Ooms komt minder publiciteitslievend over dan Jomanda, maar heeft met deze

gladde tante gemeen dat zij haar gave van een hogere macht betreft, in casu van 'het licht van boven'. Zelf kan ik me hierbij alleen een lantaarnpaal of een plafonnière voorstellen, maar ik vermoed dat de lezeressen van *De Telegraaf* dat anders zien. Mevrouw Ooms' vriendschap met de populaire zangeres Willeke Alberti en met voetbalvrouw Bartina de Boer wordt in het interview breed uitgemeten en dient blijkbaar als aanbeveling voor haar betrouwbaarheid. Bartina heeft zij mooi van een hardnekkig ezeem afgeholpen, maar waar ze Willeke vanaf heeft geholpen, wordt niet vermeld, missschien van John de Mol?

Onder het interview staat een oproep aan lezeressen die gebruik hebben gemaakt van een helderziende, met de bede hun verhaal in *De Telegraaf* te doen. Je hoeft niet echt paranormaal begaafd te zijn om aan te voelen welke stromen reacties een dergelijk verzoek op gang zal brengen. De secretaris van de VtdK, Frits van Dam, die een column schrijft voor deze krant, kan voorlopig nog wel even vooruit. ■

Rectificatie

In het *Nederlands Tijdschrift tegen de Kwakzalverij*, jaargang 121, 2, 2010 is van prof. dr. M. Vermeulen een open brief met de titel 'Brief aan wetenschappelijk adviseur IOCOB' (pagina 2 en 3) gepubliceerd. In de inleiding van deze brief is vermeld dat dr. J.M. Keppel Hesselink niet als arts is geregistreerd. Deze vermelding

is feitelijk onjuist. Dr. J.M. Keppel Hesselink is als arts geregistreerd in het BIG-register. Namens het bestuur van de Vereniging tegen de Kwakzalverij, hoogachtend,
F.S.A.M. van Dam
secretaris